

ene efter den anden af disse gamle Mænd med Krigsmedaillen paa Brystet trækkende med en Lirekasse, at det virkelig er uværdigt for et Samfund, der staar paa et saa højt Standpunkt som vort, at det vil affinde sig med disse gamle Krigere under saa danne Former. — Efter at jeg har gjort disse faa Bemærkninger til Lovforslaget, skal jeg foreløbig ikke udtale mig videre, idet denne Sag jo er drøftet i adskillige Aar her i Tinget, og naar man møder den med Velvilje, som Tilfældet har været, tror jeg, at der maa komme et Resultat ud af det i Aar; da man jo nu virkelig har et Grundlag, som man kan arbejde paa i alle de Andragender; der ere indkomne ifølge Loven om Hædersgaven til de gamle Krigere. Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Finansministeren (Hørring): Dette Forslag forelaa jo for os i forrige Samling, og jeg havde da Lejlighed til at udtale mig derom, om end Forslaget den Gang forelaa i en fra det nuværende Forslag noget afvigende Skikkelse. Jeg skal derfor ikke komme ind paa Enkeltheder i Sagen og kun holde mig til, hvorvidt der virkelig, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, er grundet Haab om at komme til et Resultat angaaende dette Lovforslag i Aar. Jeg kan nemlig ikke se denne Sag saa lyst som den ærede Ordfører. Det er jo vanskeligt at dømme om, hvilke Krav Forslaget i finansiell Henseende vil stille til Statskassen, naar det bliver til Lov, det er navnlig vanskeligt, fordi jeg tror at turde sige, at den Begrænsning, som der i § 3 er opstillet med Hensyn til at opnaa Understøttelse, ikke vel lader sig fastholde. Det skal vise sig under den Behandling af Lovforslaget, som altsaa senere vil finde Sted, at man her har holdt sig til nogle absolutte Grænser, som man ikke vil kunne fastholde uden at begaa Uretfærdighed. Man maa ganske sikkert søge et Skelnemærke paa en meget vagere, løsere Grund, gennem et Skøn over de paagældendes Kaar, og man vil da komme til noget lignende som det, vi have haft ved Uddelingen af Jubilæumsgaven. Men hvorledes man nu end vil ordne dette Punkt i Lovforslaget, saa staar det for mig som sikkert, at den Byrde, man vil komme til at paalægge Statskassen, ingenlunde er ubetydelig. Jeg vil nødig nævne Tal, vi have jo ved Behandlingen af Jubilæumsgaveloven tumlet med

Tallene, og det har vist sig, at vi kom meget daarlig derfra, men naar den ærede Ordfører udtalte, at en Million formentlig vilde slaa til, kan jeg sige, at det tror jeg ingenlunde. Jeg tror, at naar man skal gøre Nytte ved en Foranstaltning som denne, ville vi ikke komme til at begynde med en Million, men med et Beløb, der er betydelig højere, og som i hvert Tilfælde er saa stort, at jeg for mit Vedkommende har afgørende Betænkkelighed ved at gaa med dertil. Nu er det ganske rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at denne Byrde vil aftage, han sagde hurtigt aftage, for i en ikke fjern Fremtid at forsvinde. Ja, det er vel sandt, aftage vil den, efterhaanden i Løbet af en 14—15 Aar, til den saa hører op, men det maa saa ikke glemmes, at naar vi komme 14—15 Aar frem i Tiden, have vi Veteranerne fra 1864, og de ville staa akkurat med samme Krav paa den samme Understøttelse, som man nu vil give Veteranerne fra 1848—50. Det bliver altsaa en Byrde, der vil komme til at hvile paa Statskassen for lang Tid. Jeg fremhæver dette stærkt, fordi jeg tror, at Fremkomsten af dette Lovforslag, som er kommet frem i den bedste Mening af Verden, vil kunne gøre en Del Skade, hvis det nu vækker Forhaabninger hos de gamle Veteraner om, at nu kunne de være sikre paa at faa en Understøttelse af 200 Kr. om Aaret for Resten af deres Levetid. Saaledes vilde man meget let, om end med Urette, komme til at forstaa Fremsættelsen af nærværende Lovforslag, og hvor lidt glædeligt det end er at gaa mod disse Forhaabninger, vil jeg dog ikke undlade at sige, at jeg tror ikke paa Gennemførelsen af dette Lovforslag, og jeg vil gennem mine Udtalelser her raade alle de gamle Veteraner fra 1848—50 til ikke at vente for meget af Forslaget, thi de ville let derved berede sig selv en stor Skuffelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (N. C. Jensen): Jeg vil gerne over for den højtærede Finansminister tillade mig at gøre en Bemærkning til hans Udtalelse om, at Lovforslaget skulde bestemme en Understøttelse af 200 Kr. aarlig til disse gamle Krigere. Det er jo imidlertid ikke saaledes, at det er en bestemt Sum, man her har foreslaaet, idet mange af de gamle Krigere, som ville søge Understøttelse, ganske sikkert ere inde under Alderdomsunderstøttelsesloven af 1891 og saaledes kun ville kunne faa en aarlig Understøttelse af Statskassen af 50 Kr. Og det vil jo reduceré Beløbet